

In laudem operis et auctoris **Thi. Lynceus.**

Sermo: lepos: series: stilus: doctrina decor .

Tollunt historijs scripta referta nonis .

Qualia carneades dictat: magnusq; pericles:

Talia Bindinus dogmata clarus habet.

Qualibus eschines: demades: vel Tullius orant:

Talibus ingenti praeditus arte vales .

Zam mirare legens: Quid sit contingens ipsum:

Orantem propria cernere voce melos:

Hera nec inficior referam: sunt singula mire:

Condita: Nec pallas his meliora daret .

152
Summo eloquentiae Iuueni Petro laurentij de
Medicis Bindinus Thommasius Senensis. Ju. doc.
Salutez 7 comédationem.

So Indlyte Petre in his orationculis
varijs in locis habitis: nihil mihi assūmā
nec a me noui quicq̃ repertus affirmabo:
multa nanq̃ ex veterum monumentis dea
cerpta: concinna breuitate oprehēdi. Si quidauc in su
scepto nobis negotio commode tractatum est: malo id
lectoris iudicio laudari: q̃ nostra predicatione iactari.
Tu tamen industria tua vel petulantiae nostrae crimē
excusabis: vel laudis si quid merebitur: accumulabis.

De Iusticia: concordia: 7 charitate ciuium.

Onsueuere complures eorum Patres conscri
pti: qui huiusmodi munus dicendi sumpserūt
quo me nunc vti: consuetudo admonuit: omnia fere sua
oratione complecti: quae ad huiusmodi Magistratus
officiū pertinere videntur: vt anteq̃ ineant: quid faciē
dum fugiendum ne sit: diligenter: 7 habunde praemo
neant. Quorum plane interdum soleo imperitiam
potius: q̃ diligentiam admirari: cum multa inculcent
auribus eorum: qui illud initari sunt: quasi tunc primū
erudiendos acceperint: aut omnium rerum ignari: nihil
intelligant: nisi quod ea duntaxat oratione didicerint.

Quod et si mihi nunquam faciendum esse sum arbitratus :
nunc multo minus; Cum ad vos presens habeatur ordo:
qui excellenti ingenio: et praestanti doctrina praediti estis
quique et alijs praeclarissimis magistratibus totiens sum
ma cum laude praefuistis ut natura arte: et exercitatioe
quae sequenda: quae ue vitanda sunt: habude didiceritis.
Quaobrem caetera consalto praeteriens: id aggrediar: quod
et philosophus tradidit. Neque civilem societatem sine permuta-
tione: neque permutatorem sine adequatione: neque adequa-
tionem sine mensura consistere posse. Quod perfecto iusti-
cia: concordia charitateque complectitur. **Dic** est: quod non omnes ma-
gistratum gerere possunt: sed aut per annum aut per aliam diffinitionem
et tempus. Itaque hoc modo fit ut omnes gerant magistratum.
Dic honores et pecuniae per dignitate distribuuntur. Hac
etenim iusticia cum seruauerint homines: custoditur libertas:
supprimuntur tumultus: contentiones submouentur: sopiuntur
inimicitiae: extinguuntur odia alitur discordia: omnis omnium
civium perturbatio depellitur. **Dic** legum obseruatio: quam ut
inquit Craclytus uti muros tueri debemus cum periculo
si sit: ciuitatem legibus: quam muris carere. Qui enim leges ciui-
tatis oppugnat: non solum hostes: sed et paricide iudicandi
sunt: cum ea auferant: quibus salus omnium: et vita con-
tinetur. **Ubi** diogenes dicere solitus erat. Quae in ciuitate
nec leges valerent: in ea praenotandum sapienter non est. et plato.
sine legibus: nec domum ullam: nec ciuitatem nec gentem: nec hominum
uniuersum genus stare: nec rem naturam omnem nec ipsam manum
non denique posse. Quae obseruationes adeo veteres ut ille

etq; necēarias putauerūt: vt a regibus Aegyptioꝝ iure
 iurādo iudices adigerent: se si qd forte rex iniuste iube
 ret: minime iudicatuos. Et Antiochus ciuitatibus suis
 si quid a se facere iuberent qd̄ contra suas leges esset: ei
 p̄cepto parere. phibuit. Quis est q̄ leges aduersus se ip
 sum ⁊ suos ferat? Quis consiliū? Quis suffragiū? vel
 quō Tbarūdā quoq; Tyꝝ. pponimus: qui rure venies
 accinctus gladio contiones intrans: qd̄ ipse legali edicto
 antea phibuerat mortem continuo pprio telo cofossus si
 bi cōsciuit: ⁊ Calenchū qui: cū filius eius adulteriꝝ crimi
 ne dānatus ex lege a se ipso cōstituta: utroq; oculo p̄ua
 ri deberet. suo prius deinde filij oculo cruro: vsnm vidē
 videndi utrisq; reliqt. Nō est. n. vt inqt Augustinus: cru
 delitas punire reatū: s̄ pietas: nec tyzannidis: s̄ diuinæ
 rectitudinis iudiciū vt coeteri iusticiā diligentes potius
 diligant: ⁊ iusticiā odio psequentes metnāt: ⁊ caueāt ne
 delinquant. Hinc cōcordia secūdo loco pposita fuit q̄
 ciuitates cōstituit: Regna solidat: ⁊ hūanā societatem
 vel sola continet ⁊ cōseruat. Ad cuiꝝ amplificatōez duo
 Platonis pcepta vt ait Licero fore necessaria.
 vt vtilitatem omnium ciuiū sic tueant: vt quaecūq; agāt:
 ad eā referāt: oblitū suoz: omodoꝝ. Alioz vero totum
 corpus respublice sic pcurēt: ne dū ptē meant: reliquas
 deserant. Hinc ex Herodoti smia: Oleanes illē graecus
 cū de p̄faz. resp. ageret: ait: Magistratus forte dirimē
 dō s̄: ne homies ab honoribus exclusi: res nouas molirē:
 non cessent ppter quas ipsi quoq; honorent. Qui enim:

Et cū cōsulāt. p̄tē negligāt: p̄nitiosissimā in cōstitatē
Inducunt seditionem: atq; discordiam. Qua non solum
laborantes Athenienses a laccedaemonijs Lixadro du
ce victi sunt: sed ⁊ Rōni quoꝝ nomen apud omnes na
tiones fuit tremendum: ob graccoꝝ seditiones: Marij:
Sillae: Catilinae atq; Cesaris. ab eoz̄ dominis saepius
victi ⁊ dominati fuere. Discordia. n. ordinū vt igit̄ Qui
tius Consul est venenū vrbis huius patꝝ: ⁊ plaebis cer
tamina. Ex quo Cesar Ciceroni. Quid viro bono ⁊ ge
ro ⁊ bono ciui magis cōuenit q̄ abesse a ciuilibus cōtro
uersijs. O exemplū huic nostre rei. p. memoria dignum
sempiterna. Quā totiens nutantem atq; in his labentes
conspeximus. Et veterum monumentoz̄ testis nobis
fuit. Aratus ille sitionius: qui cū eius ciuitas a tyrānis
teneretur: vrbe clandestino introitu potius: cūq; tyrānis
methodeum improuiso oppressisset: exules restituit: rem
publicāq; aduentu suo liberavit: vt pp̄ius periculo ex
titerint: qui victoriā sunt cōsecuti: q̄ hi quidem: q; su
perati fuerūt: eosq; monuit dum concordēs essent: nul
lis viribus superari: sed firmos diutius ac potentiores
fore. Mitto Assyrios: praetereo Medos: Persas mis
sos facio: taceo Macedones: quoz̄ potentissimi prin
cipatus ea duce pene celitibus parem assecuti sunt glo
riam: secus autem ad nihilum redacti sunt. Quam si q;
pessimi ciues labefactare praesumpserint: careant vt ait
Plato splendore: iaceant oppressi: nullus pateat adit^o
ad dignitatem: nec vnquam extollantur. Parati enim
olim erant Censores Romae: qui pessimum quemq; se

statu pellerent: ne sincera pars trahatur ad corruptionē.
 Quid est enim tam admirabile: quā ex infinita hominum
 multitudine existere vnum qui id quod omnibus natu-
 ra sit datum: vel solus: vel cum per paucos facere pos-
 sit? Quid autem tam necessarium: quā tenere arma: qui-
 bus vel cautus ipse esse possis: vel prouocare improbos
 vel te vlcisci lacessitus? Licet non semper dixerit. **M.**
Cato. Maiores nostros armis rem publicam ex par-
 ua magnam fecisse. Nam si ita esset: multo pulcherri-
 mam eorum haberemus: nam maior copia armorum
 nobis est: quā illis vnquam fuerit. Sed alia fuere: domi scilicet
 industria foris iustum imperium: Animus in consi-
 lendo liber: neque delicto aut libidini obnoxius. Hinc
 omnium charitatem tertio loco patria vna complexa
 est: quam qui africano illo teste conseruauerint adiuue-
 rint: auxerint certum esse in coelo et definitum locum:
 ubi beati genio sempiterno fruantur. Hic **Egidius** di-
 xit ciuitatem quamlibet: ad victum in agricolas: ad ex-
 pedientiū vsum in artifices ad defensionē in bellatores
 ad populū regēdū in sapientes viros: ad obseruatiā legū: et
 bonos mores in principes diuidēdā. Nihil. n. ut ait **Cato**
 agēdo hoies: male agere discunt. Dāda igit opavt mer-
 ces asportēt: deuehāt quāquāq; gētū hic fortunae opes dig-
 nitates: bona denique oīa cōsuād: floret et aplificat: Quae
 haec ducae: terrēnaeque sint: et mō huc: et illuc trāfferāt: ut
 bñ **Elaias** hec tpa viderit bōa nra corā ocul' nris aliēi d-
 uozāt: multū tū valēt: ad custodiā et cōsuatōez libertatis

Quas si solū oēs iminētib⁹ pīculo ⁊ calamitate s̄ ⁊ p̄p̄tā
vitā exponēvnt⁹ q̄sq; civis optim⁹ tenet: ⁊ d̄z. Quid. n.
Horatiū coclitem cōtra hostiū copias ī pōte tenuerit.
Que res. Q. Mutiū ad necē porseune ipulerit. Quid
cartiū in pfundū vltro iniecerit. Quid deniq; regulam
ad suppliciū ptulerit: nisi patriae amor sup̄remū gradū
s̄. foelicitatis ⁊ gl̄oc̄. Ad qd̄ magnifici dñi: Magistrat⁹
q; clarissimi quibus fulgētia haec insignia tribuenda sūt
reuocāte mētez: pacez fauete. Iusticiā cōplexamini: cōcor
diā diligite: leges ⁊ iura s̄uate: publice saluti magnificē
tia: ⁊ mansuetudīne cōsulite: vt per os sapientiae gradus
regnare possitis. Dixi.

De naturali morali ⁊ rationali philosophia.

Veritas nobis pponit hodierna die celebres. Ma
gistrat⁹: quā oēs hoies vt inq̄t philosophus nā scire de
siderant. Et vt ait cicero oēs trahimur ingenio videlicet
matura oēs ducimur voluntate: ⁊ studio ad cognitōis ⁊
sciae veritatem. Quis auctore Lactātio tāta: tāq; ad
mirāda vis ē: vt oīpotēs rex oīuz p̄iceps ⁊ idē hūanī
generis creator atq; redēptor ad hoc nat⁹ sit: atq; venēt
ī mūdū: quo p̄hibet testioniū veritatis. Quae si cū se
nerino boecio recte sentimus: nihil aliud ē q̄ rex ad itel
lectū adequatio. Iure igit̄ pbiaz oīuz disciplinaz genī
trix. Aristoteles laudat: quā sciam veritatis eē arbit̄
traret. Ea nāq; diuinaz hūanazq; rex tricozporē sciaz
p̄bet naturalez. s̄. moralez atq; rōnalez. ⁊ cū nulla ē ars
neq; disciplina q̄ ad illoz modoz aliquez nō referat̄
Iō hic a pbisica: quā nature idaginē latini appellāt: no

Ira exordies orō: eo tñ pacto: vt nō dīcē: s̄ n̄serare s̄ p̄
 currē s̄ strigere videar cū p̄tī mādatoꝝ obīa: me pluri
 mis intentū ad h̄ mun⁹ ipulerit: vt d̄ miratorib⁹ p̄bato
 res: deq; accusatorib⁹ laudatoꝝ futuri existāt. Quā si
 ne magi orientis iuenerint: siue lin⁹ ⁊ muse⁹ graeci vt dī
 ogenes laerti⁹ affirmauit: q̄ mirāda: q̄ q̄ laudib⁹ extollē
 da ē b⁹ sunt ptes: metaphisica: Astronomia: Geometria
 Arithmetica: musica ⁊ medicina. In metaphisica igit̄
 quae de elemētoꝝ s̄ba: ac mutatiōe: de nubīa: vē: orum
 pluuiē: Cometaz natura: de coelo: sideribusq; oib⁹: de
 aīoꝝ īmortalitate: ac vī verissīā ⁊ rōe d̄mōstrat Impri
 mis claruit socrates: eiusq; dīscipul⁹ plato. In astrono
 mia: quae de coeloꝝ motu: astroꝝq; natura hoīum ac
 rez fortūa praenoscit: claruit tales: q̄ ī multa secula
 eclipses futuras praedixit: ⁊ anaximader zodiaci iuen
 toꝝ. In geometria q̄ rez mēsuras: ⁊ sōmas: ⁊ arithmeti
 ca: q̄ nūeros ⁊ musica: q̄ ⁊ cordiā docēt: claruit pythago
 ras: ī qb⁹ vt alcīnous īqt q̄lī scal⁹ q̄busdā ad dei cōgnitō
 nē ascēdit. In medicina vō: q̄ optimā valitudinē ⁊ suat
 eadēq; amissā r̄stituit: Appollinē: Critobolūq; qe philip
 pi r̄gis oculo sagittā euulsit: sacrificiis venerabant: qd̄
 nō putarēt tā mirādū iuētū ab hoīe excogitari potuisse.
 Nūc at̄ īgrediar ethicā seu moralē q̄ p̄m⁹ oīuz socrates
 ⁊ coelo deduxit ī terras ⁊ ī vrbib⁹ collocavit c⁹ q̄ vnuz
 quēq; vīz studiosissimū eē decz. Hoc primū ex se parit
 honestū v̄tutū oīuz gestū populari fama gloriosū: qd̄ ex
 q̄tuoz sōtib⁹: prudētia: iusticia: me gnūmitate: ⁊ tp̄antia
 orit̄. Ex prudētia bonaz malarūq; rez prouidētia: itel

ligētia ⁊ meōria. Ex iusticia: ius suū vniciq; tribuēs: re-
ligio: pietas: gratia: vindicatio: obsequia: veritas ⁊ con-
suetudo: cui⁹ v̄r⁹ Modestino attestate: ē ipare: veterā: pu-
nire: atq; pmittere. Ex magnanimitate metuēdi: audien-
diq; magnificētia: fidētia: paciā: ⁊ pleuerātia. Ex tran-
tia expetēdaz: aut fugiēdaz: rez: otinētia: clamētia: ⁊
modestia. Scripser̄ at de oī hōestate panaet⁹: Cicero: ⁊
Seneca illic natae sunt sacratissime leges: iuris ⁊ recti-
magistrae: cū qb⁹ vidē lz toti⁹ orbis imperia: q̄ q̄dū iusti-
tia tenuerūt: semp se i melius erexerūt: ea v̄o neglecta: fa-
cile corrūere: fremāt oēs lz dicā qđ sentio. Est. n. nālev-
iq; plini⁹ qđ qsq; sit assecutus: id velit eē potissimū. Bi-
bliothecas me hercle oīum philosophoz: vnus mibi vi-
deē duodeci tabulaz libellus: si qs legū sōtes: ⁊ capita
viderit: ⁊ auctoritatis pōdere ⁊ vbertate vtilitatis supe-
rare. Quaz iuētores merito ferūt Moīsen: Cererem
phoroneū: solonē: ⁊ licurgū: apđ Romanos v̄o Romu-
lū Numam pōpiliū: Juliū Cesarē: q eas diligē: ⁊ ordia-
re cōstituit: qđ lōge post Justinianus effecit. Tertiū illō
pbie corpus ē logica: sine rōnal: q̄ certā dat. viā rōneq;
dicendi. H̄. n. ptes: grāmaticā: dialecticā: ⁊ rhetoricā:
In grāmatica v̄o: q̄ circa ortographiā: syllabaz q̄nti-
tē ⁊ vocabulī significatiōez versat: claruit p̄imus ari-
starchus: ⁊ Apollonius. In iuentiōe v̄o lrāz Radamā-
thus Assyriā: Anubis Aegyptiaz: Hercides phzigia:
rū phenices: ⁊ palamedes graecaz: Berosus ⁊ Larmē-
ta latinaz. In dialectica: que circa diuisionem diffini-
tionem resolutionem inductionez ⁊ sylogisinū versatur:

claruit Zeno & Chrysippus: qui septuaginta volumina
 in ea conscripserunt. In rhetorica: cuius pars: **Metrica** auc-
 tore Strabone: prior processit in lucem: claruit inter **Veros**
cos Apollo: **Elegos** Calimachus: **Satyros** Lucilius: **trā-**
bicos archilocus: **Ericos** pindarus. Altera autē est soluta
 hac ut inquit Cicero cohortamur hac persuademus: hac
 consolamur afflictos: hac deducimus perterritos a timore:
 hac gestientes comprimimus: hac cupiditates iracundiasque
 restringimus. In qua carneades studij cupiditate deslagras cibum
 sumere obliuescebat et tanta fuit eloquendi ius: ut de ea-
 dem re in contrarias partes differens eisdem auditoribus
 persuaderet. Eius autem artis antiquissimi scrip-
 tores **Tyrtas**: et **Corax** siculi fuisse traduntur: et **gorgias**
 cui statua aurea delphis posita est. Theologiam vltimo
 loco ut totius philosophiae custodem posuerunt: quem
 admodum inducendo agmine cantus et fortissimus. **Cé-**
turio a tergo relinquuntur: et in argumentationibus for-
 tissimas rationes et iam in fine locamus. Namque et prius
Erimegisti tempore: quem **Orpheus** secutus est: **Orphe-**
um vero **Aglophemus**: **Aglophemum** autem pythagoras
 et pythagoras philolaus diui platonis praeceptor atque
 prophetarum libris quos spiritu sancto constat esse dictatos: postea vero
 per saluatore nostrum velo obscuritatis amoto illuxit nobis
 haec radians disciplina: de qua eo pauciora locutus sum quam est suo
 splendor illustrior: satisque constat humanas omnes transcendere disci-
 plinas. sit ergo scipio clarus ille consilio atque virtute. **hannibal**
 in aethiopia rediit: atque ex italia discedere coactus est gloriā alie-
 nam eximia laude aethiopianamque duas vices ro. impio ischisti

mas Carthaginē: Numantiāq; deleuit: anteponat oib;
marius: qui bis Italiam ab obsidione liberauit fuitu-
ris. Erit pfecto iter horū laudes tāta doctissimoꝝ hōiū;
glā: vt ab his pacis ornamenta retineant: ab illi belli pi-
cula repellat. Inq; vō armis philopomenes: ⁊ pyrros
Danibal ⁊ cesar claruerūt. Quare iā ad vos optimi iu-
uenes ingenuis morib; ac pbitate isignes disciplinas in-
nūa viroꝝ mltitudine celebratas conuertā quo me piter vo-
biscū exortādū suscipiā: vt alacri ac pmp̄to aīo studijs i-
cūbam. Quis ē quē ad se nō alliciat? Quis ad o dur-
⁊ ferreus: vt horū nō corripiat amores? Quale in mace-
done Alexandro lris pditū est q ad Aristotilez pcepto-
rem rescribens malle se sit singulari doctrina: q̄ p̄tate p-
stare. Legimus pythagorā Aegyptū: Persiā: Cretā: ⁊
Macedoniā: discendi desiderio paragrassē. Nos vero
gymnasia: ⁊ doctoꝝ nostroꝝ lares eadem cā nō frequē-
tabimur? Scimus Anaxagorā feruore discendi agros
reliquisse q̄ optimos. Nos toros ⁊ focū nō relinq̄mus?
Surgūt latrones media nocte ad hoīes occidēdos: nos
veternos i lucē vsq; dormiem? Fortis miles in arma ⁊
stāmas p glā ruit: nos labores nō maghos: p tot omo-
dis acquirendis eximiaq; glā formidābimus. Quid est
qđ paupertate: aut senectute terreri possimus? Al q̄s no-
bis Cleantes ⁊ Zenonē pponimus: qui noctu cibi gra-
tia aquā hauriebāt: ⁊ die vn̄ a Crisppo: alter ab anti-
stbene instituebat: v̄ Solonē: ⁊ Cathonē q se quotidie:
aliquid adiscentes: senes fieri dicebant. serue-
amus itaq; obsecro: iuuenes optimi serueamus. imis:

remur que nō dixerī democritū: qui sponte sese lum:bus
 priuauit: vt expeditiori aīo assequeret disciplinā: sed sa
 tis sit sceuolā nostrā imitari: qui verā vitā: vigiliā eē as
 seuerat. Studia nanq; vt inq; Cicero adoleſcētiā agunt
 senectutē oblectant: secundas res ornant: aduersū pfugiū
 ac solatiū praebēt: delectāt domi: nō ipediū foris: pno
 rat nobiscū: pegrinant: rusticant bonar. n. artiā vt inq;
 Socrates immortalē possessio: quā bias pfugus dixit le
 cū portare. Vos aut excaelsi domini fauete: q̄so doctis
 viris: habete in pretio eos: qui simul eruditi ⁊ boni sūt:
 praesto sit vobis eorū cōsiliū: qui vere sapiūt. beatas. n.
 vt ait plato fore ciuitates illas: atq; regua: quibus cōstitit
 a sapientib⁹ gubernari. Quod si feceritis quēadmodū
 semp cōsueuistis: pacatā a bello ciuili: trāquillā ab omni
 seditione hēbitis hanc rem. p. Pro qua Iustiniano au
 ctore qui ceciderūt imperpenū p gloriā in coelis viuere
 intelligunt: vbi beati aeuo sempiterno fruant dixi.

De Iesu xpi ortu: ⁊ Herodis crudelitate.

Augustus Caesar Reuerendī Patres imitatus. p.
 Serpionē: qui Carthagine noua obsessa: adultā eximia
 atq; praestanti pulchritudine virginē: a militib⁹ oblataz
 patriam: parentesq; percunctatus: quibus incorruptam
 inuiolatamq; maxio honore restituit: Cleopatrá atonff
 vxorem: magnam Aegypti reginā: fama: ⁊ re alteram
 Calburniam maximis ornamentis insignitam: vt in
 triumphum duceret: custodiri mandauit: eo quod eam
 spreuerit: immisso Aspide dicitur interempta.

Erat enim talis Cæsar in obprobrium nostrorum tem-
porum dominorum: tante iusticie: continentie atq; cōstā-
tie: ut anno quadragesimo secundo pacatum atq; tran-
quillum: gloriosum atq; beatum totius orbis imperium
possideret. Sub quo christus hodie nasci nō dedignat̄
qui ut narrat Orosius eadem die mandauit ne quis se
dominum deinceps vocaret: atq; etiam ut omnium ho-
minum capita censu notarentur. Significans profecto
sedem Imperij: dominum prouinciarum coeli: maris: &
& terre principem natum fore. Ob cuius ortum ut Lur-
sebius testatur: trans Tyberim de taberna meritoria
fons olei e terra manauit: atq; tota die amplissimo: lar-
gissimoq; riuo exundauit: prophetizans profecto vnc-
tionem baptismatis omnibus Christianis esse in poster-
obseruandam. O ineffabile ostentum: o miraculum me-
moriam dignum sempiterna. Assuit etiam manus aliquid
aliud: non Angelus ad pastores exclamans: Gloria in
excelsis deo: non stella ad Magos Apostolos: non au-
rens circulus soli assistens. Sed & circa sponsam Mar-
gustam euenta eius digna memoratur: cui gallinam con-
spicui candoris sedenti. Aquila ex alto abierit ingremi-
um illam: intrepideq; miranti accessit miraculum tenē-
tem rostro laureum ramum suis baccis onustum. Con-
seruari alitem: & sobolem iussere aruspices: ramūq; eum
feri: ac rite custodiri. Augurans quippe per gallinam
illaesam Virginem immaculatam. Malluit enim altis-
simus de suo ortu: q̄ de virginis pudore dubitari. Te

nere rostro laureum ramum suis baccis ornatum : hoc
 est Iesum benedictum : fructum ventris sui. Quem cum
 Herodes audisset his diebus iurisdictione sua natum
 existimans Regnum dei commune cum huius mundi po-
 testatibus existeret : et memor eorum : que dixerat Celar-
 li violandum est ius regnandi causa violandum : pue-
 ros omnes intra bimatum secundum tempus : quod eis
 magis exquisierat : iussit interfici : ut adimpleretur : quod
 scriptum est per Hieremiam. Vox in Rama audita est
 ploratus et ululatus Rachel plorans filios suos : inter
 quos et proprius filius : quem unice diligebat : cum alijs in-
 terficitur. Quod cum audisset Augustus : sciens Leo-
 num feritates inter se non dimicare : Serpentum morsus
 non petere serpentes : ne maris quidem belluas : ac pisces
 nisi in diversa genera sentire : cunctaque bruta in suo gene-
 re probe degere : ait : Melius est Herodis porcum esse : quam
 filium. Ex quo Ioseph ut infantis pater ab angelo mo-
 nitus : ipsum et matrem transtulit in Aegyptum : ubi ut
 ait Hieronymus deorum omnium simulachra cessarunt
 et mors quorundam demonum ex vaticinio prophete
 sublecuta est dicentis. Levem nubem conscendet : et mo-
 uebuntur simulachra Aegypti ob eius conspectum : et
 cor Aegypti in eius medio tabescet. O ceca igitur stul-
 te emulationis impietas : quae perturbandum divinum
 consilium tanto cruore putavit ignorans dominum mun-
 di temporale non querere Regnum : qui prestat eternum
 Qui enim voluntate natus est : arbitrii sui potestate mo-

rietur. Contra quez non valere potestates: astutie atq;
diuitiae. Scriptum est enim: non est sapientia: non est
prudencia contra dominum. Quamobrem quanta sit
inanis: & fallax huius mundi miseria: solus puer cuncto-
rum creatorz hodie fatetur. Qui non in preciositate pan-
noz: non in obsequia exhibentium multitudiue non in
thalamo picto: non in lecto eburneo: sed nudus pro tha-
lamo stabulum: pro lecto foenum: pro famulis bouem:
& asinum habere voluit. Deu dementiam ex his initijs
existimantiu ad superbia se genitos: qb^o no aliud nature
spote q̄ flere datu e. Mox crescete aetate. Luxuria: am-
bitio: auaritia: immensa viuendi cupido: superstitio: se-
pulturae cura etiam post se de futuro. Itaq; multi exti-
tere: qui non nasci optimum censerent: aut vt infantis:
q̄ ocissime pro domino nostro Iesu christo aboleri.
Quem Iosephus ille Hebreus litteris graecis histori-
am iudaicam conscribens: profitetur dicens. fuit autez
imperante Tyberio Iesus sapiens vir: Si tamen viru
eum nominare fas est: quem accusatione primozum no-
strae gentis virozum pilatus crucifixit. Qui apparuit
tertio die iterum viuus: secundum quod diuinitus inspi-
rati prophetet: vel haec: vel alia de eo innumera mira-
cula futura esse praedixerant. Quantomagis nos decet
genus electum: gentem sanctam: christianos appellatos
hodiernum christi natale celebrare: quod angeli cantat:
sancti exultant: sterilis clamat: vidua prophetizat: Sym-
eon senex exportat: Ioseph cogitat: Maria mater re:

climat: bos cognoscit: stel' demonstrat: Magus vero
 adorat. Quod si idem constantini pietate ducti facim^r
 qui trium milium innocentium mortes contra ppriam sa-
 lutem negauit dicens. bene ergo omnium aduersantium
 poterimus esse victores: si a sola pietate vincamur. Na
 vicisse extraneas nationes bellatorum virtus est popu-
 lorum vincere autem vicia et peccata: virtus est morum
 No veremur: quod Escreonti poete acino vne passe: aut
 fabio praetori in lactis austu vno pilo euenisse: litterarum
 monumentis pditum est. Is enim profecto vitam aequis
 lance pesitabit: qui semper fragilitatis humane: no
 rodiane crudelitatis: dei misericordia ductus: memos
 fuerit. Dixi.

De sacrarum legum iusticia.

On eram nescius reuerendi Patres vosq; spec-
 ratissimi viri: magno ingenio: exquisita doctri-
 na: summa eloquentia opus esse ei: qui praedaram ali-
 quam disciplinam meritis laudibus psequi vellet. Quis
 vero mea me imbecillitas terreret: et modica indicendo
 exercitatio: pretermissem equidem intanto doctissimo-
 rum hominum coetu: de sacrarum legum iusticia verba
 facere: ne forsan huius amplissimi loci auctoritate ve-
 nerando vestro conspectu: aut rei grauitate indignum
 aliquod me effari contingeret. Verum quoniam necessi-
 tas ipsa et maiorum pbata consuetudo: me ad id mun^r

subeundā compellit: vestra erga omnes humanitate: ac
singulari in me benivolentiā froctus: veniam assecutus:
me esse cōfido. Nec cū hac de re a disertissimis viris
sit saepe numero grauissimis orationibus ptractatum:
video mihi habenas supprimendas: et cursim potius at
tingenda q̄dam: q̄ longiori serie explicanda. Hanc non
imerito philosophorū maximus plato vnam prae caete
ris necessariā ostēdit in his libris quos diuine de re: p
cedidit haec nimis p̄b̄is p̄mia: ip̄obis poenā iniūgēs: dū
suū cuiq; tribuit: efficit p̄fecto: vt ea seruata quietissime
viuat humanū genus. Hoc itaq; p̄fulgidū sid⁹ leges n̄re
cōtinēt: hāc declarāt: ad hāc seruandā cōstitutae sūt. Si
ne quibus quis nō intelligit vagos hoīes atq; siluestres
ferarū ritu i motib⁹ vitā fuisse ducturos: nisi quis p̄flan
ti ingenio: nec vulgari eos legibus ad mitiorē vitā rede
gisset. Nec longius exempla petant: Italia ipsa orbis
Decus: vt apud priscarū rerū incorruptos scriptores lec
tum est: olim montanos homines collibus dispersos ha
buit inter siluas: et motiū cōcaua saxa latitātes. Nec sa
turnus e Creta fugiens atq; a Iano tūc in Italia regnā
te susceptus hospitiō: primus Italīs leges dedit: que
tanto vsu exirere: vt mox relictis lustris oppida conde
rent: ciuilem vitam agere inciperent. Enius quidem rei
habundantissimum fructum tulit: post mortem diuinos
honores assecutus. Nec enim putauerunt fieri posse: vt
tā salubre iuentū ab homine iudagari potuisset. Quid
de orp̄eo loquat⁹ qui cum thraces eadē feritate oq; p̄s

los ad civilem vitam legibus datis euocasset: ob admir
 rationem tante rei dictus est siluas ac montium rupes
 trahere. Quod pfecto ut flaccus interpretat nihil aliud
 significat: q̄ feros et duros homines ad mansuetiorem
 vitam retraxisse. Nō immerito itaq̄ leges ipsas deorum
 domum dixit esse demosthenes. Atq̄ omnes veteres le
 gum cōditores in deos suarū constitutionū p̄cepta retu
 lerūt veluti Zoroaster qui bactrianis: ac persis leges de
 dit i Oromasi: quē deū oriēs potissimū coluit suas leges
 attribuit. At Trimegisti Hermes: q̄ Aegyptiorū institū
 ta edidit Mercurio ascripsit Minos Cretensis in Jovē
 Lycurgus Lacedemonius in Apollinem: Draco et solō
 Athenienses in Minervam Numa pompilius Rex ro
 manus in Egeriam Nympham: Moyses Hebreus re
 ctissime in patrem: et totius nature deum: leges suas re
 tulerunt. Finis nō erit: si animo indulgere: atq̄ per singu
 la euagari mihi libuerit. Sed quoniam fortasse incu
 tus sermo auditorum patientia abutitur: vnum dumta
 xat paucissimis verbis addendum censui: Haec profe
 cto sacrarum legum disciplina ad dei prudentiam ine
 fabilem maxime videtur accedere: qui quadam inenita
 bili lege: atq̄ causarum connexa serie cuncta moderat.
 Eo enim quantū nostra imbecillitas passa est: humana
 rum se erexit ingenium ut salubribus institutis res . p .
 formarent: quasi ad siderei regim̄is imitationem. Quā
 quis vnq̄ merito admiret? Quis illius amplitudinem
 v̄bis osequat? Hec ē vere regia disciplina q̄ p̄cipales
 decz: atq̄ exornat: Oēs culmie celso ilignes: aut gn̄is aut
 b̄ñ

Dignitatis hanc plurimum excoluntur: si habuerint. Si
vero carent: iuris prudentium consilijs egeant: necesse est
Humiles autem viros sic extollit ut sola ex omnibus
Imperio eos dignissimos reddat. Atque docti iuriconsul-
ti domus totius civitatis quasi divinum oraculum esse
existimet. Hinc amicorum copia: hinc opes: hic immor-
talis gloria uberrime praestari consuevit. Itaque cum eses
in Pythagore bivio constitutus: ac diligendas mihi vi-
te normam intelligerem hanc potissimum quasi berillam
et prefulgidam margaritam: Delegi facultatem. In qua
quidem omnes euigilauerunt cure mee summis vigilijs
labore indefesso huic insudandum censuionibus iuue-
tae praetermissis illecebris: huic vni me addixi: atque ad-
iudicavi: quam summo studio sectarer non modo in pa-
tria: quae quidem gymnasij gloria plurimum floret: ve-
rum et alia diuersa loca licet ob exilium coacte fuit non
sine summo incommodo: ac meorum dispendio incolendam
Uix nunc demum id videbar assecutus: ut tante disci-
pline auditor non inhabilis esse inciperem: impulsus sed
ad lauream doctoratus petendam his temporibus acce-
dere. Nam si necessitas ipsa ut aiunt sit optimus calcar
et stimulus ad virtutem: est tamen nihilominus fructus
laudis: et gloriae. Quem ego agricola expectans pretiosus
patienter tollerabo: donec accipiam a vobis veluti sacro
pontificij: et caesaris consistorio supplex peto: ut vestra au-
toritate decoratus: muneribus exoptatis non tam meis
meritis: quam vestra humanitate: et gratia perfrui: atque lacta

si possim. Dabitur igitur opera: ut ego coeterique: qui hoc
virtutum genere prestare cupiunt: non modo non improbent: ut iaceant
vex et efferant: ut excellent. Dixi:

De eloquentie gloria.

Si villo unquam tempore aliqua dicendi vi: aliquid
elegantiae aut oratoriae facultatis desideravi
optimi. Patres id nunc vel maxime ab immor-
tali deo exoptandum fuit: cum in conspectu hominum doctissi-
morum: qui totius eloquentie culmina et luminaria iudican-
tur: mihi de preclarissimis est ipsius laudibus disserendum
Hic quoque profecto ne mihi visu veniat: quod miloni Cro-
taniate contigisse testatur antiquitas: qui supra vires robur
aggressus miserabiliter collisus est. Existimassem itaque
facilius mihi adducere: preclarum aliquem virum diligenter
audire contionantem: quam mihi hoc oneris imponere. Sed
cum conspectus vester prae se ferat non minus humanita-
tis: quam doctrine: effecerunt assidue Magnifici nostri re-
ctoris voces: qui ad hoc munus impulerunt: ut facile spe-
rare venias: si quid minus opposite: minusve scinne dixe-
ro. Quare vos omnes obtestor: ut solita in me facilita-
te: ac benignitate uti libeat: dum vel brevissime de ipsius
eloquentie gloria aliqua perstrinxero. Nam vero domi-
na rex ut vos soletis dicere eloquenti vis quam preclara quam
divinae Quae primum efficit: ut ea quae ignoramus discere
re: et ea quae scimus alios docere possimus: deinde hac co-
hortamur: hac persuademus: hac consolamur affictos
hac deducimus perterritos a timore: hac gestientes oppri-
mimus: hac cupiditates: iracundiasque comprimimus. Dic

Rex omnium princeps: fabricatorque mundi: nullo magis ho-
minem separauit a coeteris: quae quidem mortalia sunt:
animalibus: quam dicendi facultate. Et profecto si recte pro-
dere velimus: cognoscemus non modicum per eloquentes
viros humano generi adiumentum esse collatum. Nam
nec antiquissimi illi urbium conditores sine summa elo-
quentia vagos homines in ciuitates cogere: nec veteres
legum latores sine maxima orandi vi: ut se homines ad
seueritatem iuris astringerent consequi potuerunt. Quos
quidem poete rupium: et silurum Tigrum: Leonumque
omotores appellauerunt. Apud praescos enim illos agre-
stes homines tante admirationi fuerunt eloquentes vi-
ri: ut viuentes reges constituerent: mortuos adorarent.
Quin et minos: qui sua eloquentia Cretenses ad politi-
cam vitam formauit: tante venerationi fuit: ut mortuus
ad inferorum animas regendas profectum esse existima-
rent. Sed ne veterrima commemorando sim longior mul-
tis in rebus apud athenienses: et romanos quoque eloquen-
tes viri rei. p. mirum in modum profuerunt. Nam cum ex in-
finita hominum multitudine perces graeciam inuasisset:
Themistoclis oratione commoti athenienses relictam ur-
be naues conscenderunt atque apud salaminam insulam
maxima strage perlas cecidere: Quid demosthenes non
ne oratione sua diu contra Macedonum impetum. Graeciae
libertatem tutatus est: dum assiduis orationibus dormitan-
tes Athenienses ad bellum gerendum excitat. Apud ro-
manos autem cum pyrribus Epirotarum rex ad desormem

pacem componendam senatus inclinasset appii: claudij
 coeci oratione: q id fieri phibuit: Romane rei. p. digni-
 titas cōseruata est. Quantum vero diuina. M. Tullij
 eloquentia profuerit: cum ⁊ perditam Catilinae audaci-
 am fregit: aut. M. Antonium iura subuertentem: vrbe
 expulit: locuples nobis testis est omnium eorum tempo-
 rum historia. Aegre vero: ⁊ apud exercitum cōtum semp
 valuit Celsar eloquens Imperator: qui saepe numero i-
 clinatam aciem a metu frequenter renocauit: ⁊ praeliū
 ineantibus militibus: landem vitae praeponendam cō-
 crebro persuaserit. Et q̄q̄ fortasse quidam naturae bo-
 no: etiam sine ea claruerunt: tamen cum ad optimas na-
 turam vis quaedam eius disciplinē accesserit: tum de-
 mum praeclarum quiddam: ac singulare solet elucescere
 Quale in apheziano illo superiori: ⁊ emiliano extitisse
 testantur historiae. Quorum uterq; doctrina excult⁹ nō
 armis magis q̄ eloquentia floruit. Quae ita disciplinas
 omnes perpolit: ⁊ illustrat vt sine ea rudes ⁊ agrestes
 videant. In quibus ille se plurimum profecisse sciat vt
 Quintilian⁹ ait cui haec eloquendi vis valde placebit.
 Non vtar vobis cum pluribus patres optimi: ne vestre
 videar diligentie diffidere qui iam diu inter excaelso
 Italiae Oratores ab omnibus nostrae etatis iudicati
 ⁊ benemerito estis. Sic enim huius foelicissime vrbe
 decus: atq; ornamentum vobis vero fructum. immorta-
 litatemq; comparastis. Dixi.

De laudibus magnifici Jacobi Rectoris coram
legato perusino.

Scirem reuerendissime Domine. id mihi ingenium: eam dicendi facultatem esse: quo res explicandam excellentie mea responderet oratio: ac digna tantorum virorum auribus iudicaretur. In his. n. de quibus verba facturi sumus: tantus est splendor: tanta gloria ut Ciceronis: aut Demosthenis eloquentiam postulareret. Si vero de auditorum praestantia loquimur: ut coeteros praetermittas viros amplissimos: quos video huic coetui interesse quid potest: et generis claritate: et animo virtutibus decorato reuerendissima dominatione tua esse illustrius: cuius antiquissima Sabellorum familia a vetustis Sabinoz populis: et rege Tatio orta: tot gloriosis bellorum: Ducibus Romane ecclesiae Pontificibus Maximis: sapientissimis ac praestantissimis viris assidue floruit: et nunc ut de caeteris sileam indyctis eius fratribus: seu duobus belli fulminibus potissimum illustrat. Dominationis vero illius in consiliis capiendis prudentiam: ingeniumque perspicax in eloquendo suauitatem: seueritatem in iniquos: in bonos mansuetudinem in repugnantes inuictum animi robur: in rebus omnibus equitatem: integritatemque singularem: quis est qui non summis laudibus persequatur? Ego certe cum ipsam acrius intueor: quasi fabium quendam maximum aut M. Curium: aut Corneliu Africanu videre sane video. Quare apud tantam excellentiam: tam acre iudicium: nihil nisi artificio absolutum: dili-

gētia pfectū afferri oportere nō negaueri. Et rursū me re
 creat ipse iucūdiſſim⁹ reuerēdiſſ. me dñationis tuae cō
 spectus q̄ mibi inaudita quādā facilitatē p̄ferre vidē
 tur. atq; illud me nō mediocriter cōfirmat q̄ ea nobis cō
 oblata ē: in qua nemo nō copiosius eē pōt. Dicendū ē. n.
 mibi de magnifici noui Rectoris nostri Jacobi Pala
 tini Comit̄s animi v̄tutib⁹ eximijis: et genere excaello.
 Quē qdē animi bona a dō decorauerē: vt ab ieuēte aeta
 te q̄si xenophontius Hercules v̄tutē ducē oī mēte et stu
 dio secut⁹: voluptatis illecebras: et quasi retia: q̄b⁹ ple
 riq; adoleſcētes capiunt ita reſugerit: vt mixt i modū se
 nūllē in rebus cūctis granitatē et p̄ſtiterit ſemp et p̄ſt. Cū
 v̄o vt ē ingenio ſubli ſe ad res altiffimas genitū cōpicere
 ne fas putauit: ſi ad rē aliquā egregiā: animū nō appli
 carer. Itaq; cū exiſtimaret litteras ad vitā immortalium
 p̄rie accedere: elegit: quā ſectaret̄ quaſi berillū ac p̄ſul
 gidā margaritā. legalē facultatē. In qua vt. M. Tullius
 ſequar difficilior ē exit⁹ ac mod⁹ q̄ copia in dicēdo. In
 qua q̄tū ipſa ſua magnificentia p̄fecerit et viri doctiſſi
 mi admirari ſolēt: vt n̄ imerito vel ſola doctrina huius
 gymnasi p̄nceps ſit iudicatus. Sed his accedūt p̄cla
 ra cōplura. Inter caetera. n. tāta ē orōnis eius ſuauietas
 vt poſſit lenire tigros rapidosq; Leones ſaxa mouere
 ſono. Si vero de māſuetudine: et huānitate loquimur
 his v̄tutib⁹ a dō inſignit: vt vel imanis barbaros ſibi
 deuicire poſſit. Quid de pietate ſu ſuos: ac obſeruat⁹
 Quid de ſingulari prudentia moderatione magui ani

mi magnitudine: fide constantia loquar: quod si singula merito
explicari deberet: volumine non mediocre conficeretur: de opibus
vero et amplissimo eius patrimonio nihil attinet dicere
cum ipsa liberalitas hoc quod plurimis notum fecerit. Sed iam
temporis breuitate admoneor: ut ad splendorem generis ipsius
me conuertam. In quo quidem undique mihi se offert non vni
us orationis argumens: sed tanta copia: tanta ubertas rerum
ut difficilius sit terminare quam incipere orationem. Quod vel vno
solo foelicis memoriae Nicolao Pontifice Maximo eius
Magnificentie diuictus et affinis abunde illustrari potest: sua
uitas morum integritatis speculum: scientiae divinae: humaneque
emplar egregium qui ingenii acuminis: solertia: magnanimitate:
doctrina: totius excellentia virtutis culmen iustissime
mum romane ecclesiae existimari potuit. Qui non dicam Italiae:
non Christiano populo: sed humano generi quod vult fuerit
nemo ignorat. Nullius ingenium: nullius doctrina: nulla vis:
nulla copia huius pontificis celsitudinem merito decoravit.
Hic cum a foelice antipapa dei ecclesiae turbaretur: legatus
missus eo rem redegit ut foelix ipse se pontificatu abdicaret:
In quo quidem eius diuinum ingenium habundante intelligi potuit:
cum tanta re tam breui: tam foelici exitu supra spem omnium
terminauerit. Cum deinde sedem petri merito conscendisset: et
implicatos bello principes sua prudentia et admonitionis
suauitate: ad tranquillam reduxit: ut intestinis afflictata calamitatibus
Italia: benignum quoddam et pacificum sidus sibi affulsisse profiteretur.
Et quod inter gloriosas res eius gestas non vltimum iudicauerim: bonarum artium studia: quae
pene interierant: maxime excitauit: atque erexit. Neque id mihi

sum. Nam cum Nicolaus ipse omni doctrina laude mirum in modum illustraret: adeo doctos homines dilexit: honore et fortunis fouit: ut benignissimus litteratorum paterens predicaret. His igitur tam excelsis ortum maioribus reuerentissime dominetur: tantis ceu sideribus exornatum Magnificum nouum rectorem nostrum: de quo quidem dubitari potest: plus ne decoris a maioribus acceperit an illis addiderit: existimauimus fauste: feliciterque nostro gymnasio profuturum: qui et animi et corporis et fortunae bonis plurimum clareret: generis vero lumine ad res maximas incitaret: ut hoc bono duce suffultis: ad bonas artes iter pateret. Quis magnanimitatem: quae ex ante gestis optime commendatur: idoneam ad talem fore dignitatem confidenter elegimus. Quae reuerendissima dominatio tua: iuxta illud diuinum. Quodcumque ligaueris erit ligatum: Rectorem et principem nostre academie ut solet accipiat: et confirmet ad laudem dei.

Impressum Senis per Johannem et Henricum Almanicos.

Impressor ad lectorem

Surreptum auctori cupida lege mente libellum:

Dulciloquum redolet qui Ciceronis opus.

Sic tibi iuris opus nolenti pro mere claudii

Flaninus arripuit: plurima dona ferens

Utile lectori nos tantum poscimus unum.

Hunc emat: aere potest multa parare breuis: